UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Attici episcopi Constantinopolitani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Visual Library

rege humilius, quam quod ſponte ad abiectæ naturæ noſtræ commercium ſeſe deiecit? Rex regum, Dominus dominantium ſeruili forma induitur: omnium iudex dynaſtis vectigalis efficitur: creaturæ Dominus in antro di-
Iſai. 40. uerſatur: qui omnia palmo con-
Luc. 2. cludit, locum in diuerſorio nullum inuenit, ſed in brutorum animantium præſepi reclinatur: mundus & immortalis humanæ naturæ ſordes non auerſatur, & omnem mendicitatem noſtram expertus, ipſam demum mortem perpetitur. Voluntariæ huius paupertatis menſuram perpendite.
Ioan. 19. Vita deguſtat mortem, iudex in prætorium adducitur, omnium vitæ Dominus iudicis ſententiæ ſubiicitur; omnium cæleſtium virtutum rex, carnificum manus experiri non grauatur. Ad hoc, inquit, exemplum menſura tuæ humilitatis reſpiciat.

ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῶν *ὅλων, ἢ τὸ εἰς κοινωνίαν τῆς πτωχῆς ἡμῶν φύσεως ἑκουσίως ἐλθεῖν; ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ ὁ κύριος τῶν κυριευόντων τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ὑποδύεται· ὁ κριτὴς τοῦ παντὸς ὑποφόρος τοῖς δυνάσταις γίνεται· ὁ τῆς κτίσεως κύριος ἐν σπηλαίῳ κατάγεται· ὁ τοῦ παντὸς περιδεδραγμένος οὐχ εὑρίσκει τόπον ἐν τῷ καταλύματι, ἀλλ' ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων παραρρίπτεται· ὁ καθαρὸς καὶ ἀκήρατος τὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καταδέχεται ῥύπον· καὶ διὰ πάσης τῆς πτωχείας ἡμῶν διεξελθὼν, μέχρι τῆς τοῦ θανάτου πρόεισι πείρας. ὁρᾶτε τῆς ἑκουσίου πτωχείας τὸ μέτρον. ἡ ζωὴ θανάτου γεύεται, ὁ κριτὴς εἰς κριτήριον ἄγεται· ὁ τῆς ζωῆς τῶν ὄντων κύριος ἐπὶ τῇ ψήφῳ τοῦ δικάζοντος ἄγεται· ὁ πάσης τῆς ὑπερκοσμίου δυνάμεως βασιλεὺς ταῖς τῶν δημίων οὐκ ἀπωθεῖται χεῖρας. πρὸς τοῦτό σοι, φησὶ, τὸ ὑπόδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης βλεπέτω τὸ μέτρον.

Anno Christi 431.

* [illegible]

Attici epiſcopi Conſtantinopolitani.

HODIE Chriſtus Dominus benignitatis natiuitatẽ ſuſcepit: nam diuinæ dignitatis natiuitate præexiſtebat. Deinde rurſus his addit: Benignitatis Ver-
Philip. 2. bum exinanitur, cum tamen natura non ſit exinanibile. ſeipſum enim exinaniuit, formam ſerui accipiens. Qui carnis expers eſt, propter te incarnatur: *Verbum*
Ioan. 1. *caro factum eſt*. qui ſub tactum non cadebat ob incorporeitatem, palpatur: qui ſine principio eſt, ſub initio fit corporeo: qui perfectus eſt, creſcit: qui

Ἀττικοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΣΗΜΕΡΟΝ ὁ Χριστὸς, ὁ καὶ δεσπότης, τὴν τῆς φιλανθρωπίας γέννησιν ἀνεδέξατο· τὴν γὰρ τῆς θεϊκῆς ἀξίας προϋπῆρχεν. εἶτα τούτοις ἐπιφέρει πάλιν· ὁ τῆς φιλανθρωπίας λόγος κενοῦται, ἀκένωτος τὴν φύσιν τυγχάνων· ἑαυτὸν γὰρ ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών. ὁ ἄσαρκος διὰ σὲ σαρκοῦται· ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. ὁ ἀφῇ μὴ ὑποπίπτων διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀσώματον, ψηλαφᾶται· ὁ ἄναρχος ὑπὸ ἀρχὴν γίνεται σωματικήν· ὁ τέλειος αὔξει· ὁ

Anno Christi 431.

ἄτρεπτος προκόπτει· ὁ πλούσιος ἐν καταλύματι* τίκτεται· ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, σπαργανοῦται· ὁ βασιλεὺς ἐν φάτνῃ κατατίθεται.

*γεννᾶται.

immutabilis eſt, proficit: qui diues eſt, in diuerſorio gignitur: *qui operit cælum in nubibus*, pannis inuoluitur: qui rex eſt, in præſepi deponitur. Pſal.146.

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ἵνα διακρίνει ἡ τοῦ μονογενοῦς ἐνανθρώπησις, καὶ παρθένου κύησις, καὶ παθῶν κοινωνία, καὶ σταυρός, καὶ θάνατος, καὶ ἀνάστασις· μανθάνων γινωσκέτω, παράξενα ταῦτα εἶναι τῆς οἰκουμενικῆς σωτηρίας· καὶ μὴ ἀνάξια τῆς φιλανθρωπίας τοῦ κρείττονος λογιζέσθω. εἰ γὰρ αἰσχρὸν θεῷ τὸ παρθένον οἰκῆσαι, αἰσχρότερον* περὶ πάντων καὶ τὸ ποιῆσαι. εἰ δὲ δημιουργῶν οὐχ ὑβρίσθη, οὐδὲ οἰκῆσαι τὸ δημιούργημα αἰσχύνης ἄξιον ἔκρινε. καὶ εἰ τὸ παθεῖν κακόν, τὸ παθῶν ἀπαλλάξαι ἡλίκον; ὥστε καὶ τέθνηκεν ἀθάνατος ὤν, ἵνα θανατώσῃ τὸν θάνατον· καὶ ἀνέστη, τὴν ἡμετέραν πρυτανεύων ἀνάστασιν. καὶ ταῦτα πάντα δέχεται οὐ φύσει θεότητος, ἀλλὰ προσλήψει σαρκός· τῇ μὲν ἐν ἀσύλοις τῆς οἰκείας ἀπαθείας οἰκῶν· τῷ δὲ τὰ πάντα παθὼν καὶ ὑπομείνας, ὡς ἂν γένοιτο πολιτείας τῆς ἀρίστης ἡγεμών τε καὶ νομοθέτης.

*τὸ πάντως

Item ex eodem.

Si quem ſecernit a nobis vnigeniti inhumanatio, & virginis partus, & paſſionum communicatio, & crux, & mors, & reſurrectio, diſcens agnoſcat hæc mundo ſalutem parere; ac non indigna benignitate præſtantioris exiſtimari debent. Si enim turpe eſt Deo in virgine habitare, turpius fuerit & eam condere. Quod ſi eam condens nullam incurrit ignominiam; nec habitare in creatura dignum opprobrio iudicauit. Si vero pati malum eſt, liberare paſſionibus quantum eſt? Quare & mortuus eſt, immortalis exiſtens, vt morti mortem inferret; & reſurrexit, noſtram conſtituens reſurrectionem. Et hæc omnia ſuſcepit non natura deitatis, ſed aſſumptione carnis: illa quidem in aſylis ſuæ habitans impaſſibilitatis, hac autem omnia paſſus, & tolerans, vt fieret optimi inſtituti dux & legiſlator.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

ΕΠΕΙΔΗ γὰρ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ θεός, καὶ νεκρώσεως διὰ τὴν τοῦ πάθους οἰκονομίαν γευσάμενος, τὰ δῶρα τῶν μυστηρίων ἐστὶν αἰνίγματα. προσφέρουσιν οἱ μάγοι χρυσίον, γνωρίζοντες αὐτὸν εἶναι βασιλέα. προσφέρουσι λίβανον· θεῷ γὰρ ἴσασι προσφέροντες. προσφέρουσι σμύρναν διὰ τὴν ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ πάθους νέκρωσιν.

Amphilochii epiſcopi Iconii.

QVONIAM enim idem rex & Deus eſt, & mortem ob paſſionis diſpẽſationem guſtauit, munera myſteriorum ſunt indicia. Offerunt magi aurum, cognoſcentes ipſum eſſe regem: offerunt thus; norunt enim ſe Deo offerre: offerunt myrrham propter mortem in myſterio paſſionis.